

suda, ehk võeral maal rahhest on parrem
põlli, seeb se on, ja eks se olle vallatus?
miskpärast monni võttab Zookso miina.
Et teie nüüd saaksitte tunda, kui väga se
ennast pettab, kes selle pärrast võera male
põggeneb, tahhan ma monne Zooksiatte
luggu ja põlve võeral maal, kes muist isst
taggasi tullid, muist taggasi todi, teile üls
lebrävida, nenda kui nemmad sedda mulle
on juttustanud. Teie võite arvada, et
minna sellega ülspäinis kouan teile kasso
sata, isihärranis, et teie paikale jäte ja rah-
hui ollete selle põlvega, mis Jummal teile
on jagganud. Mul ennesel ei voi sest kasso
tulla; sel ajal kui teie need Juttud sate
luggeda, on minno ihho jo mullas magga-
mas, arvage siis sedda otsego üls surmst
weel teile peaks räfima, ja ärge põlgage
mitte maenitsusse heält.

Kümme aastat on nüüd aega, et üks
Wäe: Pealikko sullane minno jure tuli, ja
ennast pallus õppima, sest oppiaid wreti
siis kirriko jure. Temma olli kolmkümmend
aastad jo wanna, minna ei tuinud tedda
ei ta moistnud ramato, ommeti ta ütles
minno kühelkonnast ennast ollewa, ja ma
leidsin ka temma Nimme Kirriko: Ristitus-
ramatus. Minno küsimisse peäle kus ta
ni kava olli olnud? räkis ta mulle omma
Ello luggu ja põlve nende sannadega: Ma
ollin wieteistkümmne aastane poisike ja käisin
Moisas waimuks. Ühhel päwal ma heits
sin Loune ajal kui teised tööl ollid Leppikus-
se maggama: Rubjas leidis mind wast õh-
to pool ja andis selle Laiskusse pärrast mulle
leppikisega kaks, kolm hõpa: sest ma pah-
handasin meelt ja wõtsin lohhe nou Zookso
miina. Gomešie ma ei usaldand miina,
sepärast ma wõtsin Peipse pole joosta. Ag-